

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

הרותה תאירק

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

„Wenn sie zog die Bundeslade, sprach Moses! Steh auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und fliehen deine Gegner vor deinem Angesichte.“ So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!“

Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

„Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

Allmächtiger Weltenherr! laß in einer gnadenreichen Stunde mein Wünschen, Hoffen und Verlangen, Erhörung und Gewährung finden, und gib mir, Deinem Knechte, was mein Herz begehret! Würdige mich und meine Angehörigen (Weib und Kind) Deiner Gnadengaben, und kräftige und befähige uns, daß wir Deinen Willen thun mit ganzem und ungetheiltem Herzen. Bewahre uns vor dem eigenen bösen und sündigen Herzenstrieb, und gib uns unser volles Theil an Deiner Gotteslehre, auf das wir würdig befunden werden, daß der Abglanz Deiner göttlichen Macht und Herrlichkeit sichtbar an uns werde und der Strahl Deines göttlichen Lichtes, der Geist der Einsicht und Weisheit und das Leben verkläre; auf das an uns in Erfüllung gehe der Spruch, der geschrieben steht: „Und es wird ruhen auf ihm der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und des Verständnisses, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht Gottes!“ So möge es auch Dein Wille

פוחסין סרון סקודט ומוזילין ז' ס"ח ומוזרים:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קוֹמָה יי וַיִּפְצוּ אֲיֹבֵיךָ וַיָּנְסוּ
מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תּוֹרָה וַדְּבַר יי מִירוּשָׁלַיִם:

בְּרוּךְ שְׁנַתַּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

תפלה משערי ציון לומר בשעת הוצאת ס"ח:

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם
וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד
וְאֵמֶת. נִצַּר חַסֵּד לְאֲלֹפִים
נִשְׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנִקְהָ: ג"פ

רבונו של עולם מלא משאלות
לבי לטובה והפק רצוני ותן
שאלתי לי עבדך (פכ"ב) אמתך
וזכני (ואת אשתי ובני ובנותי)
לעשות רצונך בלבב שלם. ומלמני
מיצר הרע. ותן חלקנו בתורתך.
וזכנו כפי שתשרה שכנתך
עלינו. והופע עלינו רוח חכמה
ובינה. ויתקיים בנו מקרא שכתוב
ונקה עליו רוח יי. רוח חכמה
ובינה. רוח עצה וגיבורה. רוח
דעת ויראת יי. וכן יהי רצון

sein, Gott unser Herr, daß ich zu allem Guten, Gottgefälligen mich berufen und befähiger fühle, und stets walle in den Wegen des Rechtes und der Liebe, Herr, vor Dir! Heilige uns in der Beobachtung Deiner göttlichen Gebote, auf daß wir würdig und theilhaftig werden eines langen und glücklichen Lebens, und des ewigen zukünftigen Lebens gewiß und sicher sind. Wahre uns vor allen bösen und leichtsinnigen Gedanken und Werken, vor bösen Stunden, die unversehens kommen über uns, vor jedem bösen Verhängniß, das uns bedrohet und überfällt; auf daß, wer Gott vertrauet, in seiner Huld und Liebe stets geborgen sei! Amen!

Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen! Gott, in deiner unendlichen Huld und Milde erhöre mich, und sende mir dein Heil und deine Wahrheit!

Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du thronest. Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde und in Gnaden empfangen werde. Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu erhalten, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, das du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrest, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und

מִלִּפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׂאֻזָּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים
בְּעִנְיָךְ. וְדַלְקַת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵיךְ. וְקַדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כִּדְרֵי
שְׂאֻזָּה לַחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ
מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם. וְהַבּוֹטָח
בְּיְיָ הַסֵּד יִסּוּכְכֶנָּהוּ אָמֵן:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לִפְנֵיךְ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
יְיָ וְאֲנִי תִפְלְתִי לְךָ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים
כָּרֵב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְמָרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ
כְּתָרְךָ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעִיתְךָ עִם
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם וּפּוֹרְקֵן יְמִינְךָ
אֲחִיזֵי לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
וְלֹאֲמֻטֵיָא לְנָא מִטּוֹב נְרוֹרְךָ
וְלִקְבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא
רְעוּנָא קְדָמְךָ דְתוֹרִיךָ לָן חַיִּין
בְּטִיבוֹתָא. וְלֵהוּוּ אָנָּא פְּקִידָא
בְּגוֹ צְדִיקָא. לְמַרְחָם עָלֵי וּלְמַנְטֵר
יְתִי וְיִת כָּל דֵּי לִי וְדֵי לְעַמְךָ
יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּוּ אָן לְכֵלָא
וּמִפְרָגָם לְכֵלָא. אַנְתָּ הוּוּ שְׁלִיט
עַל כֵּלָא. אַנְתָּ הוּוּ דְשְׁלִיט עַל
מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא. אָנָּא
עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ
דְסִגְיָדְנָא קַמָּה וּמְקַמָּה דִּיקָר

vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütz' ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlass' mich; auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit, seine Propheten Wahrheit; er ist es, der Wohlthat und Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreise und verehere ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

שמע ישראל! Gott unser Herr, ist ein einziger, einziger Gott!

Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr heilig sein Name!

Worb. Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

Gem. Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit du von Allem das Haupt.

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor dem Schemel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor seinem heiligen Berge, den heilig ist Gott, unser Herr;

על כפל יתגביל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא: שמו של

אוריתה בכל עֶדֶן ועֶדֶן. לֹא עַל
אָנֹכִי רְחִיצָנָא. וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין
סְמִיכָנָא. אֱלֹא בְּאֱלֹהֵא דְשִׁמְיָא.
דְּהוּא אֱלֹהֵא קְשׁוּט וְאוֹרִיתָהּ
קְשׁוּט. וְנִבְיֵאוּהִי קְשׁוּט. וּמְסִנָּא
לְמַעַבְדֵּי טַבְּוֹן וְקְשׁוּט. בְּהַ אֲנָה
רְחִיץ. וְלִשְׁמַחַּה כְּדִישָׁא יְקִירָא
אֲנָה אִמְר תּוֹשְׁבַחֵן. יְהֵא רַעְוָא
קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרִיתָהּ
וְחֻשְׁלִים מְשַׁלִּין דְּלִבִּי. וְלִבָּא
דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וְלְחַיִּין
וְלִשְׁלָם:

שמע ישראל! יי אלהינו יי אחד: Worbeter und Gem.

אחד אלהינו גדול אדנינו קדוש שמו: Worbeter und Gem.

גדלו ליי אתי וגרוממה שמו יתדו: Worb.

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: Gem.

רוממו יי אלהינו והשתחוה להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

על כפל יתגביל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא: שמו של

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא : בְּרִצּוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יִרְאִיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל
הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפֻשׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁמִי שְׁמֵי קִדְּשׁ :
קִדְּשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקִדְּשָׁתוֹ עַל כָּפֵס הַכְּבוֹד : וּבִכְנֵי יִתְקַדֵּשׁ וְשִׁמְךָ בָּנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי : וְנֹאמֵר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ בְּפִתּוּב : שִׁירוּ לֵאלֹהִים זְמִירוֹ
שְׁמוֹ סִלּוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבּוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבוֹ אֶל
נִדְּהוּ בְּפִתּוּב : כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן : וְנֹאמֵר וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְרֵאוּ
כָּל בְּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יי דַּבֵּר :

אֵב הַרְחָמִים. הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים. וַיִּזְכֹּר בְּרִית אֵיתָנִים.
וַיִּצִיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיִּגְעַר בַּיָּצָר הָרַע מִן
הַנְּשׂוּאִים. וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים וַיַּמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

ומניחין ס"ח על הכניסה והסוף לומר ויעזור ויגן וכ'.

וַיַּעֲזוֹר וַיִּגֵּן וַיּוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן : הַכֹּל הָבָה גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ
וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה : כְּהֵן קָרַב. יַעֲמוּד (פּב"ט הַכּהֵן). בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתוֹ : תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מְחַבֵּימַת
פְּתִי : פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מִצְוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יי עוֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יי יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תְּמִים דְּרָבּוֹ אִמְרַת יי צְרוּפָה מְגֵן הוּא
לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם :

Vor dem Vorlesen :

העולה לתורה מברך :

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבַרֵךְ :

וּכְעַם עוֹנִים בְּרוּךְ יי הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וּסְוֹךְ סוּכּוֹת בִּיְהוּדָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹזֵם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

Nach dem Vorlesen :

אחר הקריאה מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן

לָנו תּוֹרַת אֱמֶת וְתִי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי נֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

לרצונו לרכיבין לסודות. יורדי הים. והולכי מדצרות. ומי טהים חולה צככס ונתרפא. ומי טהים
חזוס צצית הסקורים וילא. ולכתחילה לריך לצרך תוך ג' ימים הראשונים. וכך לוור:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת שְׂגֻמָּלָנִי כָּל-טוֹב:
וסקסל עוכין מי שְׂגֻמָּלָךְ כָּל-טוֹב הוּא יְגַמְלָךְ כָּל טוֹב סָלָה:

קריאת התורה ליום א' דסבות

וקורין צס"ח ס' צס' אמור שור או כשב ס' גצרי, וצצצת נתחלקס לז' גצרי.
צני סצרך מזכיר לכבוד היום ולכבוד הרגל ויסיים ויזכהו לעלות לרגל וכו'.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׁוֹר אֹזֶבֶשׁ אֹזֶעַז בִּי יוֹלֵד
וְהִיָּה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָלָאָה יִרְצָה לְקַרְבָּן
אִשָּׁה לַיהוָה: וְשׁוֹר אֹזֶבֶשׁ אִתּוֹ וְאֶת-בָּנוֹ לֹא תִשְׁחַטוּ בַיּוֹם
אֶחָד: וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹרָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא
יֹאכַל לְאִתּוֹתֵיכֶם מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה: וְשִׁמְרַתֶּם מִצְוֹתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחַלְלוּ אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקֹדְשֵׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ

קריאת התורה לשבת חול המועד

וקורין צס"ח ס' צס' כי תשא ונתחלקס לז' גצרי.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה רְאֵה אַתָּה אָמַר אֵלַי הֲעַל אֶת-הָעַם
הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ
יִדְעִיתִךְ כְּשֵׁם וְגַם-מִצְאָתָּ חֵן בְּעֵינָי: וְעַתָּה אֲסַגֵּא מִצְאָתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת-דְּרָכֶיךָ וְאֶדְעָה לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ
וְרָאָה בִּי עֵמֶךָ הַגּוֹי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר סָנִי יִלְכוּ וְהִנִּיחֹתִי לָךְ: וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אִם-אֵין סָנִיךָ הַלְכִים אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבִמְהַר יוֹדַע אֲסוּא
כִּי-מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעֵמֶךָ הָלֹא בְּלִבְתָּךְ עִמָּנוּ וְנִסְלִינוּ

מצלים להיות לכם לאלהים אני יהוה: (בשנת ב) פ וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם: לוי פ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדים: בתוך הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו: פ וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כיתבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה ונהבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-דבקה: והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת וניפנו דבקה: ועשיתם ביום הניפכם את-העמר ככש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה: ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה

(לשנת חול המועד)

אני ועמך מכל-העם אשר על-פני האדמה: לוי פ ויאמר יהוה אל-משה גם את-הדבר הזה אשר דברת לעשה פי-מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את-כבודך: ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחסנתי את-אשר אחז ורחמתי את-אשר ארחם: שלישי ויאמר לא תוכל לראת את-פני כי לא-יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על-הצור: והיה בעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור ושבת כפי עליך עד-עברי: ורסורת את-כפי וראית את-אחרי ופני לא יראו: רביעי ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים כראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר היו

בשמן אשה ליהוה ריח ניהח וגספה יין רביעית ההין: ולחם
 וקלי וברמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את-
 קרבן אלהיכם הקת עולם לדדתיכם בכל משבת יכם: שליש
 (ובשבת ה') ס וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-
 עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: עד ממחרת השבת
 השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:
 ממושבת יכם תביאו | לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת
 תהינה חמץ תאפינה בפורים ליהוה: והקרבתם על-הלחם
 שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן-בקר אחד ואילם
 שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם וגספיהם אשה ריח-ניהח ליהוה:
 ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 שלמים: והניף הכהן | אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה
 על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: וקראתם בעצם | היום
 הזה מקרא-קדש יהיה לכם פל-מלאכת עבודה לא תעשו חקת
 עולם בכל-מושבת יכם לדדתיכם: ובקצרכם את-קציר ארצכם
 לא-תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני
 ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: רביעי (ובשבת ו) פ

ינסכו ק' א' רגושה

(לשבת חול המועד)

על-הלחת הראשנים אשר שפרת: והיה גבון לבקר ועלית
 בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר: ואיש לא-
 יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכל-ההר גם-הצאן והבקר אל-
 ירעי אל מול ההר ההוא: חמישי ויפסל שני-לחת אבנים פראשנים
 וישכם משה בבקר ויעל אל-הר סיני כאשר צוה יהוה אתו
 ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם
 ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה | על-פניו ויקרא יהוה | יהוה אל
 רחום ורחון ארך אפים ורב-חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
 גשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקר | עון אבות עד-דגב
 ועל-בני בנים על-שלשים ועל-רבעים: וימהר משה ויקד ארצה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם שַׁבָּתוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה
 מִקְרֵא־קֹדֶשׁ: כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא־תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה
 לַיהוָה: ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
 הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפָּרִים הוּא מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: וְכָל מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
 וַגְּדַרְתָּה מֵעַמִּיהָ: וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלֶאכֶה בַּעֲצֵם
 הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמִּיהָ: כָּל־מְלֶאכֶה
 לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מְשַׁבְּתֵיכֶם: שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן
 הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בַּעֲרֹב מֵעֲרֹב
 עַד־עֲרֹב תִּשְׁבַּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם: חֲמִישִׁי (ובשבת ז') פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת

(לשבת חול המועד)

וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצֵּאתִי חַן בְּעֵינַיִךְ אֲדֹנָי יְלֹד־נָא אֲדֹנָי
 בְּקִרְבָּנִי כִּי עִם־קִשְׁת־עֲרֹף־הוּא וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלִתָּנוּ:
 וַיֹּאמֶר הַנְּחֵה אֲנֹכִי בְרִית בְּרִית נְגִיד כָּל־עַמֶּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר
 לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אִתָּה
 בְּקִרְבִּי אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שִׁשִּׁי
 שִׁמְר־לֶךָ אֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם הַנֶּגִיד גִּדְּשׁ מִפְּנֵיךְ אֶת־הָאֱמֹלִי
 וְהַכֹּנְעָנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי: הַשְּׁמֵר לֶךָ פֶּן־תִּכְרַת
 בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בְּנֹא עֲלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ:
 כִּי אֶת־מִזְבְּחֵיכֶם תִּתְּצוּן וְאֶת־מִצְבְּחֵיכֶם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרֵי
 תִּכְרַתִּין: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קִנְיָ שְׁמוֹ אֵל קִנְיָ
 הוּא: פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְזָנִי | אֲחֵרִי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ
 לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לֶךָ וְאָבִלְתָּ מִזְבְּחוֹ: וְלִקְחַתָּ מִבְּנֵי לְבָנֶיךָ וְזָנִי

ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא
 תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-
 קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת
 עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי
 קדש להקריב אשה ליהוה עליה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום
 ביומו: מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-
 גדריכם ומלבד כל-גדבתיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה
 עשר יום לחדש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תחגו
 את-חגי-יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני
 שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פסת תמרים
 וענף עין-עבת וערבי-נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
 ימים: וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
 לדתיתכם בחדש השביעי תחגו אתו: בפסת תשבו שבעת ימים
 כל-האזרח בישראל ישבו בפסת: למען ידעו דתיתכם כי
 בסבות הושבתי את-בני ישראל בהוציאני אותם מארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את-מעדי יהוה אל-בני ישראל: פ

(לשבת חול המועד)

בגתיו אחרי אלהיהן והזנו את-בנייה אחרי אלהיהן: אלהי מסכה
 לא תעשה-לך: שבע את-חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל
 מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב
 יצאת ממצרים: כל-פטר רחם לי וכל-מקנה תזכר פטר שור
 ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו כל
 בכור בניה תפדה ולא-יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד
 וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת
 תעשה לך בפורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את-פני האדן ו יהוה אלהי
 ישראל: כי-אזריש גוים מפניה והרחבתי את-גבלך ולא-יחגוד
 איש את-ארצה בעלתך לראות את-פני יהוה אלהייה שלש

קריאת התורה ליום א' דסכות

ענינים ס"ח סניס אלל הכלסונה ולוונר ס"ץ חצי קדיש על סניס. וונגזיסין וגוללין ס"ס
סקורין 13 ופוסטין ס"ת 3' וקורין 13 לונפטיק 3' פנסס.

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה לכם
כל-מלאכת עבודה לא תעשו וחתם חג ליהוה שבעת ימים:
והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בנז-בקר שלשה
עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם יהיו:
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד
לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האלים:
ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר-
עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:

(לשבת חול המועד)

פעמים בשנה: לא-תשחט על-חמין דם-זבחי ולא-ילין לבקר
זבח חג הפסח: ראשית בפורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא-תבשל גדי בחלב אמו: חצי קדיש

למפטיד קורין 3' ספר סני לפי סדר היום.

סס סול כלסון סל סול סנועד קורין וביום השני וביום השלישי.

וביום השני פרים בנז-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר-עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:

וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה:

ולס סול סליסי סל ס"סו קורין וביום הרביעי וביום החמישי.

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-שנה
ארבעה עשר תמימם: מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה:

קריאת התורה ליום א' דסכות

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וזאת התורה אשר שם | משה לפני בני ישראל על פי יי
 ביד משה: עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה
 דרכי נעם וכל גתיכותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה
 עשר וכבוד: יי הפין למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser
 Herr, Herr der Welt, der erwählet
 hat die Propheten, die reich begabten.
 und sein Gefallen hat an ihren Wor-
 ten, die sie gesprochen in Wahrhaf-
 tigkeit.

ברוך Gelobt seist du, Gott, der die
 Thora hat erwählet und Moses,
 seinen Knecht, und Israel, sein Volk,
 und die Propheten der Wahrheit und
 des Rechtes;

ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם אשר בחר בנביאים טובים
 ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:

ברוך אתה יי הבורח בתורה
 ובמשה עבדו ובישראל עמו
 ובנביאי האמת וצדק:

(לשבת חול המועד)

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-
 שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילים
 ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונסבה:

ולס כול רביעי טל ס"ט קורין וביום החמישי וביום הששי.

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-
 שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילים
 ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונסבה:

וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני-שנה
 ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילים
 ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד
 עלת התמיד ומנחתה ונסביה:

הפטרה ליום ראשון של סכות

(זכריה ס"ז י"ד)

הנה Siehe! Es kommt der Tag des Herrn, da man deine Beute austheilen wird in deiner Mitte. Ich werde allerlei Völker wider Jerusalem sammeln zum Streit, und die Stadt wird erobert, die Häuser geplündert, und die Weiber geschändet werden; und die Hälfte der Stadt wird gefangen weggeführt werden, der Rest des Volkes aber soll der Stadt nicht entrissen werden. Aber der Herr wird ausziehen, und streiten wider diese Völker, wie er einst am Tage des Kampfes gestritten. Und seine Füße werden stehen zu der Zeit auf dem Delberge, der

(ב) הנה יום-בא ליהוה
 וחלק שללך בקרבך:
 (ג) ואספתי את-כל-הגוים
 אל-ירושלם למלחמה
 ונלכדה העיר ונשפו
 הבתים והנשים תשגדנה
 ויצא חצי העיר בגולה
 ויתר העם לא יכרת מן-
 העיר: (ד) ויצא יהוה ונלחם
 בגוים ההם כיום הקלחמו
 ביום קרב: (ה) ועמדו רגליו
 ביום-ההוא על-הר הזיתים

יתשכנה קי

הפטרה לשבת חול המועד של סכות

(זכריה ס"ז י"ח)

והיה Es wird sein an dem Tage, an dem Tage, da Gog kommt in das Land Israels, spricht Gott der Herr, da waltet auf in mir ein brennender Zorn. In meinem Eifer, in dem Feuer meines Grimmes, da, sage ich euch, wird sein ein großes Beben im Lande Israels. Es beben vor mir die Fische

(יח) והיה | ביום ההוא
 ביום בוא גוג על-אדמת
 ישראל נאם אדני יהוה
 תעלה חמתי באפי:
 (יט) ובקנאתי באש-עברתי
 דברתי אם-לא | ביום
 ההוא יהיה רעש גדול על
 אדמת ישראל: (כ) ורעשו

vor Jerusalem liegt gegen Morgen, und dieser Delberg wird sich in der Mitte theilen nach Morgen und Abend in eine große Weite; die eine Hälfte des Berges wird weichen nach Mitternacht, die Andere nach Mittag. Und ihr werdet fliehen vor dem Thale zwischen meinen Bergen, denn das Thal zwischen den Bergen wird sich erstrecken bis Azal hinan; und werdet fliehen, wie ihr einst geflohen vor dem Erdbeben zur Zeit Usia, des Königs von Jehuda; und dann wird kommen der Ewige, mein Gott und alle Heilige mit Dir. Zur selben Zeit wird das helle Sonnenlicht nicht sein und das Licht

אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם
מִקְדָּם וְנִבְקַע הַר הַזֵּוֹתִים
מִחֲצִי מִזְרָחָה וְיָמָּה גֵּיָא
גְּדוּלָה מְאֹד וּמֵשׁ חֲצִי
הַהָר צְפוּנָה וְחֲצִי נִגְבָּה:
(ס) וְנִסְתָּם גֵּי-אֲ-הָרֵי כִי-
יָגִיעַ גֵּי-הָרִים אֶל-אֶצֶל
וְנִסְתָּם כְּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי
הָרַעַשׁ בְּיָמַי עֲזִיָּה מֶלֶךְ-
יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהֵי
כָּל-קְדָשִׁים עִמָּךְ: (ו) וְהָיָה
בְּיוֹם הַהוּא לֹא-יְהִיָּה אוֹר

(לשבת חול המועד)

im Meere, der Vogel des Himmels, das Thier im Felde, alles Regsame, das sich reget auf der Erde, und Alles, was an Menschen ist auf der Fläche des Erdbodens. Es brechen zusammen die Berge, und fallen ein die Staffeln, und alles Gemäuer fällt zur Erde. Ich rufe herbei gegen ihn auf allen meinen Bergen das Schwert, spricht Gott der Herr. Das Schwert des Mannes soll gegen seinen Bruder sein. Ich rechte mit ihm, richte ihn mit Pest und Blut; einen Regenguß, der alles mit fortreibt,

מִפְּנֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל-הָרֶמֶשׁ
הָרֶמֶשׁ עַל-הָאָדָמָה וְכָל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
הָאָדָמָה וְנִהְרָסוּ הַהָרִים
וְנִפְּלוּ הַמְּדִרְגּוֹת וְכָל-חִימָה
לְאָרֶץ תִּפְּוֹל: (כ) וּקְרָאתִי
עָלָיו לְכָל-הָרֵי חָרָב נֶאֱמַר
אֲדַנִּי יְהוָה חָרָב אִישׁ בְּאֶחָיו
תִּהְיֶה: (כג) וְנִשְׁפַּטְתִּי אֶת־
כָּדָבָר וּבָדָם וְנָשָׂם שׁוֹטֵף

des dunklen Mondes. Es wird ein Tag sein, der dem Herrn allein bekannt ist, weder Tag noch Nacht; zur Zeit des Abends wird es Licht sein. Zur selben Zeit wird lebendiges Wasser aus Jerusalem fließen, die Hälfte gegen das Meer gegen Morgen, und die andere Hälfte gegen das äußere Meer, und Sommer und Winter anhalten. Und der Ewige wird König sein der ganzen Erde; zur selben Zeit wird der Ewige als einiges Wesen und sein Name als der Einige erkannt werden. Das ganze Land wird sich gestalten

יִקְרֹזַת יִקְפְּאוֹן: (ד) וְהָיָה
 יוֹם-אֶחָד הוּא יִדְעַ לַיהוָה
 לֹא-יוֹם וְלֹא-לַיְלָה וְהָיָה
 לְעֵת-עֶרֶב יִהְיֶה-אֹר: (ה)
 וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ
 מִיַּם-חַיִּים מִירוּשָׁלַם חֲצִיִּם
 אֶל-הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִיִּם
 אֶל-הַיָּם הָאַחֲרוֹן בְּקִיץ
 וּבַחֹרֶף יִהְיֶה: (ו) וְהָיָה יְהוָה
 לְמֶלֶךְ עַד-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד
 וְשְׁמוֹ אֶחָד: (ז) יָסוּב כָּל-

יִקְפְּאוֹן ק'

(לשבת חול המועד)

Hagelsteine, Feuer und Schwefel laß ich regnen über ihn und seinen Anhang und über die zahlreichen Völker, die mit ihm sind. Ich werde mich zeigen in meiner Größe, in meiner Heiligkeit, und erkannt werden vor den Augen zahlreicher Völker, sie sollen wissen, daß ich Gott bin.

Du Menschensohn, Weissage über Gog, sprich: also spricht Gott der Herr: „Jetzt komme ich an dich, Gog, den Fürsten, das Haupt von Meschech und

וְאֲבָנֵי אֶלְנָבִישׁ אֵשׁ וְגַפְרִית
 אֲמַטִּיר עָלָיו וְעַל-אַנְפֵּי
 וְעַל-עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר
 אִתּוֹ: (כג) וְהִתְגַּדְּלִיתִי
 וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְנִזְדַּעַתִּי לְעֵינֵי
 גֹוִים רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי-אֲנִי
 יְהוָה: לט (כד) וְאַתָּה בֶן-
 אָדָם הַנֹּבֵא עַל-גּוֹג וְאָמַרְתָּ
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנִּנְיָ
 אֵלַיךְ גּוֹג נָשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁד:

wie ein Gefild, von Gibe'a nach Rimmon zu, gegen Jerusalem. Diese wird erhaben und bewohnt werden an ihrem Orte, vom Thore Benjamin bis an den Ort des ersten Thores, bis an das Eckthor, und vom Thurm Chananel bis an die königliche Kelter. Man wird darin wohnen, und wird keine Zerstörung mehr sein, denn Jerusalem wird ganz sicher wohnen. Und das wird die Plage sein, damit der Herr plagen wird alle Völker, die

הָאָרֶץ כְּעֶרְבָה מִגְּבַע
לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם וְרֵאמָה
וַיֵּשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר
בְּנֵימִן עַד־מְקוֹם שַׁעַר
הָרֵאשׁוֹן עַד שַׁעַר הַפְּנִים
וּמִגֵּדל חַנְנְאֵל עַד יִקְבִי
הַמֶּלֶךְ: (ב) וַיֵּשְׁבוּ בָהּ
וְחָרָם לֹא יִהְיֶה־עוֹד וַיֵּשְׁבָה
יְרוּשָׁלַם לְבִטָּחָה: (ג) וְזֹאת
תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגַּף
יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר

(לשבת חול המועד)

Tubal. Ich ziehe dich herum führe dich ab vom Wege, heraus aus dem äußersten Norden, und bringe dich auf die Berge Israels. Ich schlage dir den Bogen aus der linken Hand, werfe dir die Pfeile aus der rechten Hand. Auf den Bergen Israels sollst du fallen, du und all dein Anhang und die Völker, die mit dir sind: dem raubgierigen Vogel, Allem, was Schwinge hat, dem Thiere des Feldes gebe ich dich zum Fraß. Auf flachem Felde liegst du, wo du fallest; denn ich habe geredet, spricht Gott, der Herr!

וְתִבֶּל: (ג) וְשָׁב בְּתִיךְ
וְשִׂשְׂאֶתֶיךָ וְהֵעֲלִיתֶיךָ
מִיִּרְכָתַי צִפּוֹן וְהִבִּיאֹתֶיךָ
עַד־הָרִי יִשְׂרָאֵל: (ג) וְהִכִּיתִי
בְּשֵׁתֶיךָ מִיַּד שְׂמֹאלֶיךָ וְהִצִּיֶּיךָ
מִיַּד יְמִינֶיךָ אֶפְיֹל: (ד) עַל־
הָרִי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֶתֶּךָ
וְכָל־אֲנָפֶיךָ וְעַמִּים אֲשֶׁר
אִתְּךָ לְעֵיט צִפּוֹר כָּל־כְּנָף
וְחַיִּית הַשָּׂדֶה נִתְּתֶיךָ
לְאֹכְלָהּ: (ה) עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
תִּפּוֹל בִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם

zum Streite ausgezogen wider Jerusalem: eines jeden Fleisch wird verwesen, da er noch auf seinen Füßen steht, seine Augen werden in den Höhlungen verwesen, und seine Zunge im Munde verwesen. Zu der Zeit wird der Herr eine große Verwirrung unter ihnen erregen, daß Einer die Hand des Andern erfassen wird, und seine Hand wider die Hand des Andern legen. Selbst Jehuda wird wider Jerusalem streiten, so wird der Reichthum aller Völker umher zusammen gebracht wer-

צָבְאוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם הַמֶּקֶם וּ
בְשָׂרוֹ וְהוּא עִמָּד עַל־רַגְלָיו
וְעֵינָיו תִּמְקַנָּה בַּחֲרִירָהּ
וּלְשׁוֹנוֹ תִמְקַן בְּפִיהֶם׃
(יג) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא תִהְיֶה
מִהוּמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם
וְהִחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ
וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יַד רֵעֵהוּ׃
(יד) וְגַם־יְהוּדָה תִלָּחֶם
בְּיְרוּשָׁלַם וְאֶסֶף חֵיל כָּל־
הַגּוֹיִם סָבִיב וְהָב וְכִסֶּף

(לשבת חול המועד)

Ich schicke ein Feuer gegen Magog und gegen die, die in Sicherheit wohnen auf den Inseln, sie sollen wissen, daß ich Gott bin! Meinen heiligen Namen will ich kund thun unter meinem Volke Israel, und nicht mehr entweichen lassen meinen heiligen Namen; es sollen wissen, die Völker, daß ich Gott bin, heilig in Israel! Schau, es kommet und ist geschehen, spricht Gott der Herr, es ist das der Tag, von dem ich habe geredet. Und es werden hinaus gehen, die da wohnen in den Städten Israels, und werden zünden und heizen mit Waffen

אֲדַגְּי יְהוָה׃ (ו) וְשַׁלַּחְתִּי־
אֵשׁ בְּמַגּוֹג וּבְיֹשְׁבֵי הָאֲיִלִּים
לְבַטַח וַיִּדְעוּ כִי־אֲנִי יְהוָה׃
(ז) וְאֶת־שֵׁם קִדְשִׁי אֲוִדִיעַ
בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־
אֶחַל אֶת־שֵׁם־קִדְשִׁי עוֹד
וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה
קִדּוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל׃ (ח) הִנֵּה
בָּאָה וְנִהְיֹתָה נֹאֵם אֲדַגְּי
יְהוָה הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי׃ (ט) וַיִּצְאוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ
עַרְבֵי יִשְׂרָאֵל וּבָעֵרוּ וְהִשִּׁיכוּ

den, Gold, Silber und Kleider in großer Menge.

So wird auch die Plage kommen über Roß und Maulthier und Kameel und Esel und alles Vieh, welches da in den Lagern ist; es wird dieselbe Plage sein. Und was übrig bleibt von all den Völkern die gekommen sind über Jerusalem, die werden dann Jahr für Jahr hinaufziehen, um sich zu bücken vor dem Könige, dem Gott der Heerschaaren, und zu feiern das Fest der Laubhütten. Und wer nicht hinaufziehen

וּבְגָדִים לָרַב מְאֹד: (טו) וְכֵן
תְּהִיָּה מִנִּפְתַּת הַסּוּם הַפָּרֹד
הַנֶּמֶל וְהַחֲמוֹר וְכָל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
בַּמַּחֲנוֹת הַהֵמָּה כַּמִּנְפָּה
הַזֹּאת: (טז) וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר
מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־
יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִיָּד שָׁנָה
בְּשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת וּקְחוּ אֶת־הַגַּג
הַסְּבֹת: (יז) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־

(לשבת חול המועד)

und mit Schild und Wehr, Bogen und Pfeilen, Handstab und Speer; damit werden sie zünden ihre Feuer sieben Jahre. Sie werden nicht eintragen die Hölzer vom Felde, sie nicht hauen in den Wäldern; mit Waffen werden sie Feuer zünden, und werden ausbeuten, die sie ausgebeutet, und plündern, die sie geplündert — spricht Gott der Herr. An dem Tage, da gebe ich Gog eine Grabstätte da in Israel, das Thal, wo man hinzieht östlich nach dem Meere zu, und es versperret

בְּנֶשֶׁק וּמִגֵּן וּצִנָּה בַקֶּשֶׁת
וּבַחֲצִים וּבַמַּקֵּל יָד וּבַרֶמַח
וּבִיעֲרוּ בָהֶם אִשׁ שֶׁבַע
שָׁנִים: (י) וְלֹא־יִשְׂאוּ עֲצִים
מִן־הַשָּׂדֶה וְלֹא־יַחֲטִיבוּ מִן־
הַיַּעֲרִים כִּי בְנֶשֶׁק יִבְעֲרוּ־
אִשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת־שְׁלֵדֵיהֶם
וּבְזוּ אֶת־כְּזוּיָהֶם נָאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה: (יא) וְהָיָה בַיּוֹם
הַהוּא אֶתֵּן לְגוֹג אֶת־מְקוֹם־
שָׁם קָבַר בְּיִשְׂרָאֵל גֵּי
הָעוֹבְרִים קִדְמַת הַיָּם

wird von den Geschlechtern der Erde nach Jerusalem, sich zu bücken vor dem Könige, dem Gott der Heerschaaren — über die wird kein Regen kommen. Und wenn das Geschlecht aus Egypten nicht hinaufziehet und nicht kommt — wird er auch über sie nicht sein; die Plage wird sein mit der Gott plagt die Völker, die nicht hinaufziehen zu feiern das Fest der Laubhütten. Das wird die Strafe sein Egyptens und die Strafe aller Völker, welche nicht hinaufziehen zu feiern das

יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפְּחוֹת
הָאֲרָץ אֶרֶץ יִירוּשָׁלַם
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה
צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה
הַגֶּשֶׁם: (ט) וְאִם־מִשְׁפַּחַת
מִצְרַיִם לֹא־תֵעָלֶה וְלֹא בָאָה
וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמִּגְפָּה
אֲשֶׁר יִנְקֶה יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחֹג אֶת־חַג
הַסֻּכּוֹת: (י) וְאֵת תִּהְיֶה
חַטָּאת מִצְרַיִם וְחַטָּאת
כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ

(לשבת חול המועד)

den Weg für die Dahinziehenden — da werden sie begraben den Gog und seine ganze Schaar, und es nennen: das Thal der Schaaren Gogs. Und sie, das Haus Israels, werden sie begraben, um zu reinigen das Land durch sieben Monate. Es werden sie begraben alle Landleute, und es wird ihnen das einen Namen machen an dem Tage, wo ich verherrlicht werde, spricht Gott der Herr. Sie werden beständig Leute dazu absondern und bestellen müssen, die durch das Land ziehen, die mit den Dahinziehenden begraben die, so noch übrig ge-

וְחֹסְמֵת הִיא אֶת־הָעוֹבְרִים
וְקָבְרוּ שָׁם אֶת־גּוֹג וְאֶת־
כָּל־הַמוֹנֶה וְקָרְאוּ גֵיא הַמּוֹן
גּוֹג: (יג) וְקָבְרוּם בְּיַת
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר אֶת־
הָאָרֶץ שְׁבַע־חַדָּשִׁים:
(יד) וְקָבְרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ
וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכְּבֹדִי
נֶאֱמַר אֶרֶץ יְהוָה: (טז) וְאֲנֹשִׁי
תָּמִיד יִבְדִּילוּ עוֹבְרִים
בְּאֶרֶץ מְקַבְּרִים אֶת־

Fest der Hütten. An dem Tage, da wird auf den Schellen der Kofse stehen: „heilig dem Herrn!“ Und die Töpfe im Hause Gottes werden sein wie die Opferschaalen vor dem Altare. Es wird kein Topf sein in Jerusalem und in Juda, der nicht geheiligt ist dem Gott der Heerschaaren, und all die Opfernden, die kommen, die werden davon nehmen, und darin kochen, und es wird kein Krämer mehr sein in dem Hause des Gottes der Heerschaaren am selbigen Tage.

קָחֹג אֶת־חֹג הַסִּדּוֹת:
 (כ) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־
 מִצְלֹת הַסּוּסִים קֹדֶשׁ לַיהוָה
 וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה
 בַּמִּזְבְּחִים קִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
 (כב) וְהָיָה כָּל־סוּר בִּירוּשָׁלַם
 וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה
 צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזִּבְחִים
 וּלְקַחְתּוּ מֵהֶם וּבִשְׁלֵי בָהֶם
 וּלְאִי־הָיָה כִּנְעֻנִי עוֹד בְּבֵית־
 יְהוָה צָבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Hort

ברוך אתה יי אלהינו מלך

(לשבת חול המועד)

blieben sind auf dem flachen Lande — um es zu reinigen; nach Ende der sieben Monate werden sie erst danach suchen. Wenn die Dahinziehenden durch das Land ziehen, und einer sieht einen Menschenknochen, so bauet er daneben ein Leichenzeichen, bis ihn die Todtengräber begraben, in das Thal der Schaa-ren Gogs. Auch die Stadt wird davon den Namen haben -- Hammonah; und so reinigen sie das Land.

הָעוֹבְרִים אֶת־הַנּוֹתְרִים
 עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ
 מִקְצֵה שִׁבְעָה־חַדְשִׁים
 יִחְקְרוּ: (טו) וְעָבְרוּ הָעוֹבְרִים
 בְּאָרֶץ וְרָאוּ עֵצָם אָדָם
 וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן עַד קָבְרוּ
 אֹתוֹ הַמִּקְבְּרִים אֶל־גִּיאַת
 הַמָּוֶן גּוֹג: (טז) וְגַם שֵׁם־עִיר
 הַמּוֹנָה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ:

ist für alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

נאמן Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

רחם Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

שמחנו Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, deinen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten möge er kommen in Bälde, daß sich daran erfreue unser Herz. Auf seinem Throne soll kein Fremder sitzen, kein Anderer erben seine Ehre; denn mit deinem heiligen Namen hast du es ihm verbürgt und geschworen, daß nicht ausgehen und erlöschen werde sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Davids Schild.

על Für die Thora und für den Gottesdienst und für die Propheten (und für diesen Sabbathtag) und für diesen Tag des Laubhüttenfestes,

ברכות אחר ההפטרה

העולם. צור כל-העולמים. צדיק בכל-הדורות. האל הנאמן. האומר ועושה. המדבר ומקיים. שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך. ודבר אחד מדבריך אהור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במהרה כימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בכנייה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך. ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו. על פסאו לא ישב זר. ולא יגחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד. ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת הזה) חג הסוכות הזה שנתת לנו

An wird dieses התורה על שבת הול המועד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על-הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפני כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת:

den Du uns, Gott, gegeben hast, (zur Heiligung und Ruhe) zur Freude und Fröhlichkeit, zur Ehre und Verherrlichung — für das Alles danken wir Dir und loben und preisen wir Dich, gepriesen sei dein Name im Munde alles Lebenden heute und immer und in Ewigkeit. Gelobt seist Du Gott, der da heiliget (den Sabbath,) Israel und die Zeiten.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לְקַדּוּשָׁה וְלִמְנוּחָה) לְשִׁשּׁוֹן
וְלִשְׂמִיחָה לְכָבוֹד וְלִתְפָאֳרָת. עַל־הַכֹּל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים;

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר"ה

הנזותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים. מלכותו
מלכות כל עולמים. הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה: הנזותן
ביום דרך ובמים עזים נתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור
וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדוננו

הקייזער פראנץ יאזעף הראשון

ואת הקייזעריין

עליזאבעט ואת היורש עזר ערצה ערצאג רודאלף

ואת ערצה ערצאגין שטעפאניע

ירום הודם. מלך מלכי המלכים ברחמי יחיים וישמרם ומכל
צרה ויגזון וינזק יצילים. וידבר עמים תחת רגליו ויפיל שונאיו
לפניו ובכר אשר יפנה יצליח: מלך מלכי המלכים ברחמי
יתן בלבם ובלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובה עמנו
ועם כל ישראל. בימיו ובכימינו תישע יהודה וישראל תשבון
לקטח ובא לציון גואל. ובן יהי רצון. ונאמר אמן:

Am Sabbath.

יקום פורקן מן־שמיתא. הנא וחסדא ורחמי ותני אריכי
ומזוני רויחי וסיעתא דשמיתא. ובריות גופא ונהורא מעליא:
זרעא חיא ומקמא. זרעא די־לא־יפסוק ודי־לא־יבטול מפתגמי
אורייתא. למרגן ורבגן חבורתא קדישתא. די־בארעא דישראל

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Guld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit.
— Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, die Kaiserin

Elisabeth Amalie Eugenia,

den Kronprinzen: Erzherzog

Rudolf,

die Kronprinzessin: Erzherzogin

Stefanie,

und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthron! Amen!

Am Sabbath.

וְדִי-בְכֶבֶד. לְרִישֵׁי כְלָה. וְלְרִישֵׁי גְלוֹתָא. וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא.
וְלְדִינֵי דְבְבָא: לְכָל-תְּלַמְדֵי הַזֶּהוּן. וְלְכָל-תְּלַמְדֵי תְלַמְדֵי הַזֶּהוּן.
וְלְכָל-מִן דְּעֶסְקִין בְּאֻרֵיתָא. מְלָכָא דְעֶלְמָא יְבָרַךְ יְתְהוּן. יְפִישׁ
חַיֵּיהוּן. וַיִּסְגָּא יוֹמֵיהוּן. וַיִּתֵּן אֲרָבָא לְשִׁנְיָהוּן. וַיִּתְפָּרְקוּן וַיִּשְׁתַּזְכְּוּ
מִן-כָּל-עָקָא. וּמִן-כָּל-מְרַעִין בִּישׁוּן. מִן דִּי-בִשְׁמִיָּא יְהֵא
בְּסַעֲדֵיהוּן כָּל-זְמַן וְעַדן וְנֵאמַר אָמֵן:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם שכבה לו.
אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד. ארוממה אלתי הפלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל-
יום אברכה. ואתללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין
חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי
גפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי. ארך אפים וגדל-חסד: טוב יי לכל.
ורחמיו על כל-מעשיו: יודוך יי כל-מעשיך. וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו. וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל-עולמים. וממשלתך בכל-דור ודור: סומך יי לכל הנפלים.
וזוקף לכל הפופים: עיני-כל אליה ישברו. ואתה נותן להם את-אכלם בעתו:
פותר את-ידך. ומשביע לכל-חי רצון: צדיק יי בכל-דרכיו. וחסיד בכל-
מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה.
ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אוהביו. ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת יי ידבר-פי ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה:

Am Sabbath.

יקים פורקן מן-שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי
ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא. ובריות גיפא. ונהורא מעליא.
זרעא חיא וקיימא. זרעא די-לא-יפסוק. ודי-לא-יבטול מפתגמי
אורייתא. לכל-קהלא קדישא הדין. רברביא עם זעריא טפלא
וגשיא. מלכא דעלמא יברך יתכון. ופיש חייכון. ויסגא יומיכון.
ויתן ארכא לשגיכון. ותתפרקון ותשתזבין מן-כל-עקא. ומן-
כל-מרעין בישין. מרן די-בשמיא יהא בסעדכון כל-זמן ועדן.
ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקדש
הזה עם כל קהלות הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם.
ומי שמייחדים בתי כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי
שנותנים נד למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים. וכל
מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם. ויסיר
מהם כל מחלה. וירפא לכל גופם. ויסלח לכל עונם. וישלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיהם. עם כל ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

Beim Zurücktragen der Thora spricht der Vorbeter:

יהללו ברוך את שם יי כי נשגב
שמו לברו:

Seine Majestät geht über Erd' und Himmel. Er erhebet seinem Volke das Horn, das ist der Frommen Ruhm und Stolz, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das nächste ist! Halleluja — lobet Gott den Herrn!

An Wochentagen.

Von David ein Psalm.

Gott gehöret die Welt und ihre Fülle, die Erde, und die auf ihr wohnen. Er hat sie an Meeren gegründet, an Strömen sie fest gemacht. Wer steigt auf den Berg des Herrn? wer stehet auf heiliger Stätte. Wer reiner Hände ist und lautern Herzens, wer nie zum Falsch die Seel' erhob, und nicht schwur zum Trug, der empfanget den Segen von Gott und Gnade von dem Herrn seines Heiles. Das ist das Geschlecht der Frommen, die da forschen und suchen dein Angesicht — Jakob! Selah!

Erhebet, Thore, euer Haupt; erhebet euch, Pforten der Welt, daß eingehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre! Gott, der Mächtige und Starke! Gott, der stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt! erhebet es, Pforten der Welt; daß

יהללו את שם יי כי נשגב
שמו לברו:

וסקתל עונים. הודו על ארץ ושמים: וקם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הלהיה:

לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ
וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הוּא
עַל יַמִּים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה:
מִי יַעֲלֶה בָהָר יי וּמִי יִקוּם בְּמִקְוֹם
הַדְּשׁוּ: נְקִי כַפַּיִם וְיָבֵר לִבּוֹ אֲשֶׁר
לֹא נָשָׂא לְנֶשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמַרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה
וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא
דוֹרְשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פָנָיִךְ יַעֲקֹב סְלָה:
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ
וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי

Am Sabbath.

מִזְמוֹר לְדוֹד הָבֵר לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבֵר לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹז: הָבֵר לַיהוָה
כְּבוֹד שְׂמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהַדְרַת־קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַיָּם אֵל־הַכְּבוֹד
הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בְּפֶתַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת: קוֹל יְהוָה
שֹׁכֵר אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרֻזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִדֵם בְּמוֹעֵגַל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֵן
בְּמוֹ בְּנֵי־אֲמִים: קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל
יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְלוּ בְּלוּ אִמֵּר
כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וּבִנְחָה יֹאמֵר

elugehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלָה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heil. Lade.

וּבְנַחֲחָה יֹאמֶר שִׁיבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לְמַנוּחָתֶךָ אַתָּה נְאֻרוֹן עֲזָרָה: בַּהֲנִיף יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדֶךָ אֶל־תֵּשֶׁב פָּנָי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב גַּתְתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶינָה מְאֹשֶׁר: דְּרָכֶיךָ דְרָכֵי־נֶעַם וְכָל־גַּתֵּיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה. חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם:

ס"ז חונק חצי קריש וס"כ נמסללין תפלת מוסף.

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ: אֲדַנְי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְדַנִּיָּא. אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהּ: אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנְי. מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה רַמְתִּים:

C קדושה לש"ן

Wir huldigen Dir in Deiner Macht und Heiligkeit, in der geheimnißvollen Sprache der heiligen

Borb. נְעַרִיצָךְ וְנִקְדִישְׁךָ בְּסוֹד שִׁיחַ שְׂרָפֵי הַדָּשׁ הַמְקַדְּשִׁים שְׁמֶךָ